

DEPARTAMENT D'ECONOMIA

Informe de Conjuntura Econòmica

GEOPOLÍTICA, ENERGIA I CREIXEMENT:
L'ECONOMIA DAVANT D'UN NOU FOCUS
D'INESTABILITAT GLOBAL

JUNY 2026

Foment
del Treball Nacional

Taula de contingut

Resum executiu	2
Entorn internacional	7
Demanda i activitat.....	10
Mercat de treball.....	13
Preus i finançament.....	16
Sector públic.....	19
Sector exterior.....	21

Resum executiu

L'impacte econòmic del conflicte a Orient Mitjà

L'economia mundial torna a enfrontar-se a un episodi d'elevada incertesa geopolítica que posa a prova, una vegada més, la seva capacitat d'adaptació i resiliència. El conflicte a Orient Mitjà ha afectat una de les regions estratègiques per al subministrament energètic mundial, provocant interrupcions en el trànsit marítim a través de l'estret d'Ormuz i danys en infraestructures crítiques de producció i transformació d'hidrocarburs. Com a conseqüència, s'ha produït un important repunt dels preus de l'energia i una alteració significativa de les cadenes globals de subministrament de petroli, productes refinats, gas natural liquat i diverses matèries primeres essencials per a activitats industrials, com la fabricació de fertilitzants, components electrònics i semiconductors.

La rellevància de la regió transcendeix l'àmbit energètic, ja que els països del golf Pèrsic concentren també importants nodes logístics, comercials i turístics. L'impacte econòmic del conflicte es transmet a través de diferents canals. D'una banda, genera un xoc negatiu d'oferta derivat de l'encariment de l'energia i d'altres inputs intermedis, elevant els costos de producció a escala global. D'altra banda, incrementa la incertesa i la volatilitat financera, afectant la valoració d'actius, les primes de risc, els fluxos internacionals de capital i els moviments cap a actius refugi. A més, el deteriorament de la confiança empresarial i dels consumidors tendeix a retardar decisions d'inversió i consum, afeblint l'activitat econòmica.

La incertesa associada al conflicte també pot traduir-se en un enduriment de les condicions financeres globals. L'augment de l'aversion al risc sol provocar una major volatilitat en els mercats borsaris, increments de les primes de risc i moviments de capital cap a actius considerats refugi. Aquest entorn pot encarir el finançament d'empreses i llars, així com retardar decisions d'inversió, especialment en aquells sectors més exposats al comerç internacional o amb majors necessitats de finançament extern.

És important assenyalar que els efectes sobre els diferents mercats energètics són heterogenis. El mercat mundial de petroli disposa d'una major capacitat d'absorció gràcies a la seva profunditat financera, al volum d'inventaris disponibles i a la possibilitat de substituir parcialment subministraments mitjançant increments de producció en altres regions, com els Estats Units o Noruega. Per contra, el mercat de gas natural liquat presenta una capacitat d'ajust més limitada, amb inventaris relativament més ajustats i una competència creixent entre Europa i Àsia pel subministrament disponible. Aquesta circumstància podria prolongar les tensions sobre els preus energètics, especialment durant els períodes de major demanda estacional.

La durada i intensitat del conflicte seran determinants per a valorar el seu impacte econòmic final. Com més persistents siguin les interrupcions en les exportacions energètiques i comercials d'Orient Mitjà, majors seran els efectes sobre els costos de producció, la inflació i el creixement mundial. Aquest escenari suposa un risc a la baixa per a les previsions econòmiques internacionals i contrasta amb els factors que, fins a

l'inici del conflicte, sostenien l'expansió global: unes condicions financeres relativament acomodaticies, una política fiscal encara favorable en algunes economies i l'impuls derivat de la inversió en noves tecnologies.

En aquest context, els bancs centrals afronten un entorn especialment complex. El repunt dels preus energètics podria alentir el procés de desinflació observat durant els últims trimestres i obligar a mantenir una actitud més cautelosa en matèria de política monetària. Les previsions indiquen que el Banc Central Europeu podria retardar o fins i tot revertir parcialment la relaxació monetària estimada, mentre que la Reserva Federal mantindria una posició d'espera davant la persistència de riscos inflacionistes. En paral·lel, els governs podrien adoptar mesures temporals per a mitigar l'impacte sobre llars i empreses, encara que la resposta de llarg termini passa per reforçar la seguretat energètica, millorar l'eficiència en l'ús de recursos i reduir la dependència exterior de subministraments estratègics.

A diferència d'episodis anteriors, l'economia mundial afronta aquest xoc des d'una posició relativament més sòlida. Les pressions inflacionistes es trobaven més contingudes, els mercats laborals mostraven menors tensions, les polítiques fiscals avançaven cap a una gradual consolidació i les condicions financeres eren més restrictives que durant la crisi energètica de 2022. No obstant això, l'encariment de l'energia reduirà previsiblement la renda disponible de les llars, comprimirà els marges empresarials i augmentarà la incertesa, factors que podrien traduir-se en una moderació addicional del creixement durant els pròxims trimestres.

Per a l'economia espanyola i catalana, la principal via de transmissió del conflicte serà l'encariment de l'energia importada i el seu impacte sobre els costos empresarials, la inflació i la capacitat adquisitiva de les llars. Encara que la menor dependència directa del gas rus i la diversificació de les fonts de subministrament energètic constitueixen elements de resiliència respecte a episodis anteriors, l'elevada obertura exterior de totes dues economies les fa especialment sensibles a una desacceleració del comerç internacional i a una deterioració de la confiança d'empreses i consumidors.

En aquest sentit, la lleugera contracció de l'activitat econòmica en la zona euro i en el conjunt de la Unió Europea durant el primer trimestre de 2026, juntament amb la significativa moderació de les seves taxes de creixement interanual, apunten a un entorn exterior menys favorable per als pròxims trimestres. Atès que Europa constitueix el principal destí de les exportacions espanyoles i catalanes, una prolongació d'aquesta feblesa econòmica podria afectar negativament la demanda externa i limitar part del dinamisme que totes dues economies han mostrat fins ara.

Entorn internacional

L'economia mundial afronta una nova fase d'incertesa marcada pel conflicte a Orient Mitjà i els seus efectes sobre els mercats energètics, el comerç internacional i les condicions financeres. En aquest context, l'activitat econòmica mostra signes de moderació en les principals economies avançades, amb una contracció del PIB en la zona euro durant el primer trimestre de 2026 i una desacceleració generalitzada del creixement. Les previsions dels principals organismes internacionals apunten a un menor dinamisme econòmic global i a un repunt dels riscos per a la inflació i l'activitat.

Demanda i activitat

L'economia espanyola i catalana mantenen un creixement superior al de la majoria de les economies europees, sustentat principalment en la fortalesa de la demanda interna i dels serveis. No obstant això, comencen a observar-se senyals de moderació associades a la deterioració de l'entorn internacional i a la pèrdua de dinamisme d'alguns sectors productius. La inversió és probablement el component de demanda més vulnerable davant la incertesa geopolítica actual. A Catalunya, l'activitat continua avançant gràcies a l'impuls dels serveis i la construcció, mentre que la indústria manté una evolució més continguda.

Mercat de treball

El mercat laboral continua mostrant una evolució favorable en termes generals, amb increments de l'afiliació i reduccions de l'atur registrat tant a Catalunya com a Espanya. No obstant això, els resultats de l'EPA reflecteixen una certa pèrdua d'intensitat en la creació d'ocupació i un augment de la desocupació associada al creixement de la població activa. Malgrat això, els principals indicadors laborals continuen situant-se en nivells històricament positius.

Preus i finançament

L'evolució recent dels preus reflecteix l'impacte de l'encariment de l'energia derivat de les tensions geopolítiques internacionals. Encara que la inflació subjacent continua mostrant una trajectòria relativament continguda, el repunt dels preus energètics està frenant el procés de desinflació observat durant els últims trimestres. Aquest context també està influïnt sobre les expectatives de política monetària i les condicions de finançament d'empreses i llars.

Sector públic

Els comptes públics continuen mostrant una evolució favorable en els primers mesos de 2026, amb una reducció del dèficit tant en el conjunt de les administracions públiques com a Catalunya. El creixement dels ingressos manté un ritme superior al de la despesa, afavorint l'avanç del procés de consolidació fiscal. No obstant això, l'evolució futura de les finances públiques seguirà condicionada pel context econòmic i per les possibles mesures de suport derivades de l'encariment energètic.

Sector exterior

El sector exterior continua aportant elements de fortalesa a l'economia espanyola, sustentat principalment per l'elevat superàvit turístic i la millora de la capacitat de finançament enfront de l'exterior. No obstant això, l'afebliment del creixement europeu i la moderació del comerç internacional comencen a reflectir-se en una menor dinàmica exportadora, especialment a Catalunya. L'evolució de la demanda externa serà un dels principals factors a seguir durant els pròxims trimestres.

Catalunya i Espanya

Més enllà de l'evolució favorable que mostren els principals indicadors econòmics, s'observen algunes diferències rellevants entre la conjuntura catalana i l'espanyola. En primer lloc, l'activitat industrial presenta una trajectòria menys dinàmica a Catalunya. Encara que la producció industrial i la xifra de negocis mantenen taxes positives, el creixement del valor afegit brut industrial continua desaccelerant-se i se situa clarament per sota del registrat pels serveis i la construcció. Aquesta evolució contrasta amb la major fortalesa relativa que manté la indústria en el conjunt d'Espanya i podria estar reflectint una major exposició del teixit productiu català a la feblesa de la demanda europea i a la incertesa associada al context internacional.

Així mateix, el sector exterior i el mercat de treball mostren senyals diferenciats. Mentre les exportacions espanyoles mantenen un lleuger creixement en el primer trimestre de l'any, les vendes a l'exterior de Catalunya registren una contracció, especialment condicionada per la moderació de la demanda procedent d'alguns dels seus principals mercats europeus. En paral·lel, l'EPA reflecteix una evolució menys favorable de l'ocupació a Catalunya que en el conjunt d'Espanya, amb un augment de l'atur i de la població activa durant el primer trimestre. Encara que els registres administratius continuen mostrant un comportament positiu de l'afiliació i una reducció de l'atur registrat, aquests indicadors suggereixen que l'economia catalana podria estar acusant amb major intensitat els efectes de la desacceleració de l'entorn europeu.

Encara que l'economia espanyola i catalana continuen mostrant taxes de creixement i creació d'ocupació superiors a les de la majoria de les economies europees, l'evolució recent d'alguns indicadors convida a la cautela. La desacceleració de l'activitat, especialment en l'entorn europeu, coincideix amb un repunt de les tensions inflacionistes derivades de l'encariment energètic, mentre que els salaris mantenen una senda de creixement superior a l'observada en la productivitat.

A més, les previsions disponibles apunten a una progressiva moderació del creixement de l'economia espanyola, amb taxes inferiors al 2% a partir de 2027, la qual cosa suposa una reducció del diferencial positiu que Espanya i Catalunya han mantingut respecte al conjunt de l'Eurozona. Això suggereix una progressiva normalització del diferencial de creixement i la pèrdua d'un dels principals factors de fortalesa relativa dels últims anys.

Aquest context no configura actualment un escenari d'estagflació, atès que el creixement econòmic i el mercat laboral continuen mostrant una notable resiliència, però sí que planteja riscos a mitjà termini per a la competitivitat empresarial i el creixement potencial de l'economia. La capacitat per a impulsar la inversió productiva,

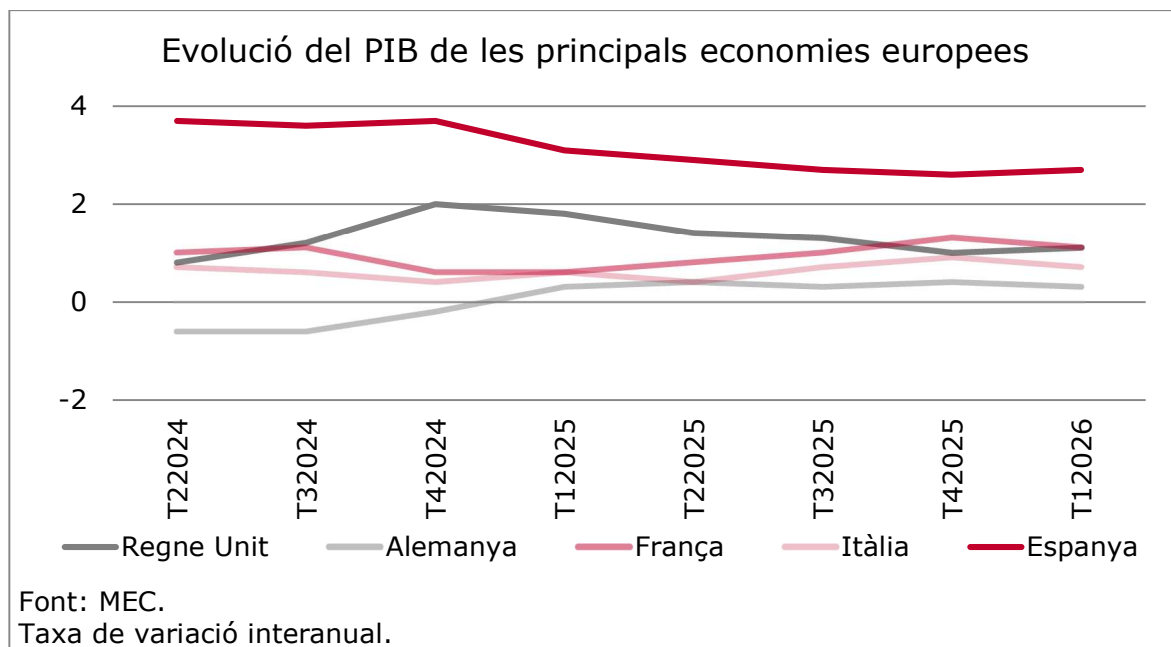
millorar la productivitat i contenir els efectes dels increments de costos serà determinant per a sostenir el creixement i preservar la capacitat d'adaptació de les empreses en un entorn internacional cada vegada més incert. En definitiva, Espanya i Catalunya continuen creixent més que Europa, però l'avantatge s'estreny i, sense millores de productivitat, serà difícil mantenir-la en el temps.

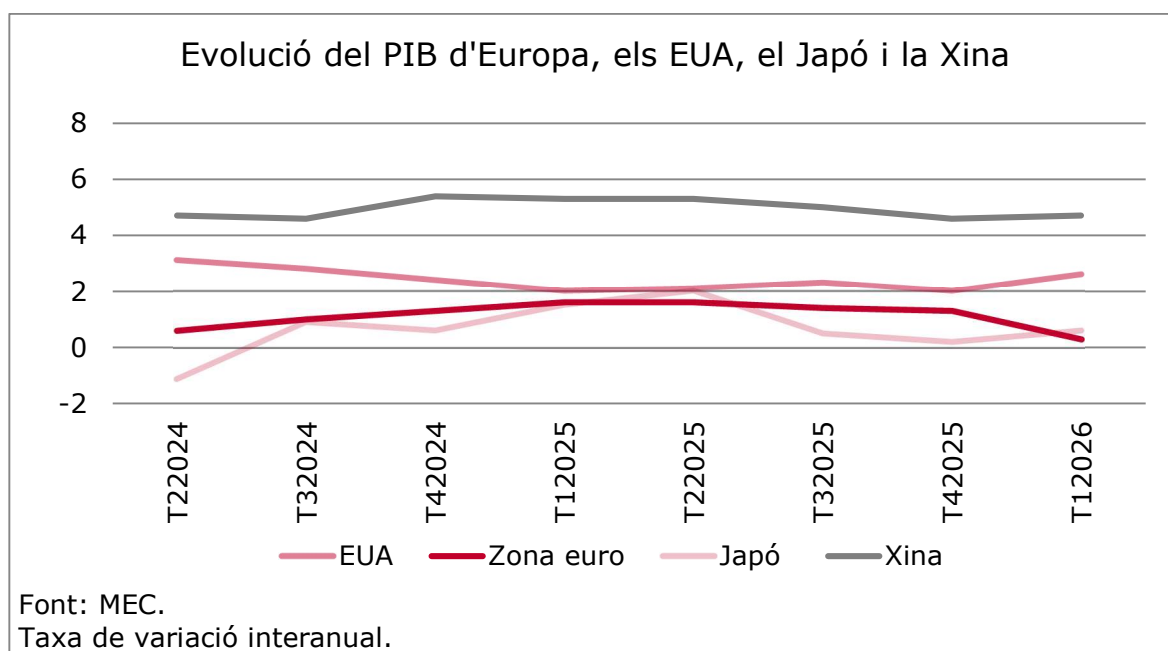
Entorn internacional

El PIB a Europa es va contreure en el primer trimestre de l'any, amb una reducció de 0,2%, en termes intertrimestrals, en la zona euro i de 0,1% a la UE. En termes interanuals, l'augment va ser de 0,3% (1,2% en el trimestre anterior) i de 0,7% (1,4% en el trimestre anterior), respectivament.

Concretament, l'increment del PIB d'Alemanya va repuntar al 0,3%, el d'Itàlia també es va situar en el 0,3%, mentre que el de França es va contreure lleugerament, un 0,1%. Així mateix, l'economia del Regne Unit va registrar un creixement del PIB de 0,6% intertrimestral, igual que en el primer trimestre.

Fora de l'entorn europeu, l'economia xinesa va registrar un creixement de 1,3% respecte al període anterior (5,0% interanual), mentre que l'economia japonesa va créixer un 0,5% (0,6% interanual). El PIB dels EUA va registrar una variació de 0,4% respecte al trimestre anterior (2,6% interanual).

En les seves projeccions econòmiques del mes d'abril, l'FMI projecta que l'economia global creixerà un 3,1% en 2026 (dues dècimes menys respecte a les previsions de gener) i un 3,2% en 2027 (sense canvis). Aquestes xifres representen una correcció a la baixa respecte a les estimacions anteriors per al curt termini, assumint una durada relativament delimitada del conflicte amb l'Iran. S'estima que el creixement de l'economia mundial sigui del 3,1% en 2028-2030.

Per a la zona euro, l'FMI preveu una desacceleració del creixement del PIB de 1,4% en 2025 al 1,1% en 2026 i 1,2% en 2027. Per part seva, estima un creixement de l'economia dels EUA de 2,3% enguany i de 2,1% el pròxim.

Sobre l'evolució dels preus a nivell global, l'FMI estima un repunt de la inflació al 4,4% per a 2026 i una posterior moderació fins al 3,7% en 2027. En relació amb el comerç mundial, l'FMI preveu un creixement de 5,1% en 2026, per a passar al 2,8% enguany i al 3,8% en 2027.

D'altra banda, la Comissió Europea, en el seu informe del mes de maig, assenyala que l'economia europea s'enfronta a un nou xoc energètic que afecta, una altra vegada, augmentant els costos de producció i els preus de consum, erosionant els beneficis de les empreses i els ingressos de les llars. No obstant això, el punt de partida és diferent en comparació amb la crisi generada per la guerra a Ucraïna pel que fa al tema de l'energia, àmbit en el qual s'han fet ajustos estructurals significatius.

Per això, les projeccions per a 2026 i 2027 són lleugerament inferiors a la previsió de tardor, amb un creixement de l'economia global de 3,1% en 2026 i de 3,5% en 2027. Per a la UE estima un augment del PIB de 1,1% en 2026 i per a la zona euro de 0,9%. Per al 2027, la Comissió preveu un creixement de 1,4% per a la UE i de 1,2% per a la zona euro. El creixement dels preus s'estima de 3,1% i de 2,4% per a enguany i el pròxim, respectivament, a la UE. Les exportacions, per part seva, creixeran un 0,9% enguany per a repuntar al 2,1% en 2027.

Finalment, l'OCDE, en la seva última publicació de previsions econòmiques del mes de març, projecta una moderació del creixement del PIB mundial, al 2,9% en 2026 i al 3,0% en 2027. El PIB de la zona euro s'espera que augmenti un 0,8% enguany per a repuntar al 1,2% el següent.

Variació	Previsions de creixement del PIB								
	FMI			Comissió Europea			OCDE		
	2025	2026	2027	2025	2026	2027	2025	2026	2027
Eco. mundial	3,4	3,1	3,2	3,4	2,8	3,2	3,3	2,9	3,0
Zona euro	1,4	1,1	1,2	1,4	0,9	1,2	1,4	0,8	1,2
EUA	2,1	2,3	2,1	2,1	2,2	2,1	2,1	2,0	1,7
Japó	1,2	0,7	0,6	1,2	0,6	0,6	1,2	0,9	0,9
Alemanya	0,2	0,8	1,2	0,2	0,6	0,9	0,4	0,8	1,5
França	0,9	0,9	0,9	0,8	0,8	1,1	0,9	0,8	1,0
Itàlia	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,6	0,5	0,4	0,6
Espanya	2,8	2,1	1,8	2,8	2,4	1,9	2,8	2,1	1,7
Regne Unit	1,3	0,8	1,3	1,4	0,7	1,2	1,3	0,7	1,3
Xina	5,0	4,4	4,0	4,9	4,5	4,4	5,0	4,4	4,3
Índia	7,6	6,5	6,5	7,6	6,1	6,4	7,6	6,1	6,4
Brasil	2,3	1,9	2,0	2,3	2,0	1,8	2,3	1,5	2,1
Rússia	1,0	1,1	1,1	1,0	1,3	1,1	1,0	0,6	0,8

Font: FMI, CE, OCDE.

Demanda i activitat

Segons l'avanç de Comptabilitat Nacional publicat el 30 d'abril, el PIB d'Espanya va augmentar en el primer trimestre de 2026, en taxa intertrimestral, un 0,6%, la qual cosa suposa una moderació de dues dècimes respecte al trimestre anterior. Així mateix, la taxa de variació interanual del PIB va ser del 2,7%, similar al quart trimestre de 2025.

Per part seva, el deflactor del PIB va augmentar un 3,2% interanual, 0,7 punts menys respecte al trimestre anterior. En relació amb l'ocupació, en termes d'hores efectivament treballades, es va observar, en taxa interanual, un creixement estable, de 2,1%, una dècima més que en el trimestre precedent, encara que en termes intertrimestrals la taxa va ser del -0,3%.

Des de la perspectiva de la demanda, la contribució de la demanda nacional a la variació del PIB va ser de 3,4 punts, mentre que la demanda externa va tenir una aportació negativa de 0,7 punts al creixement.

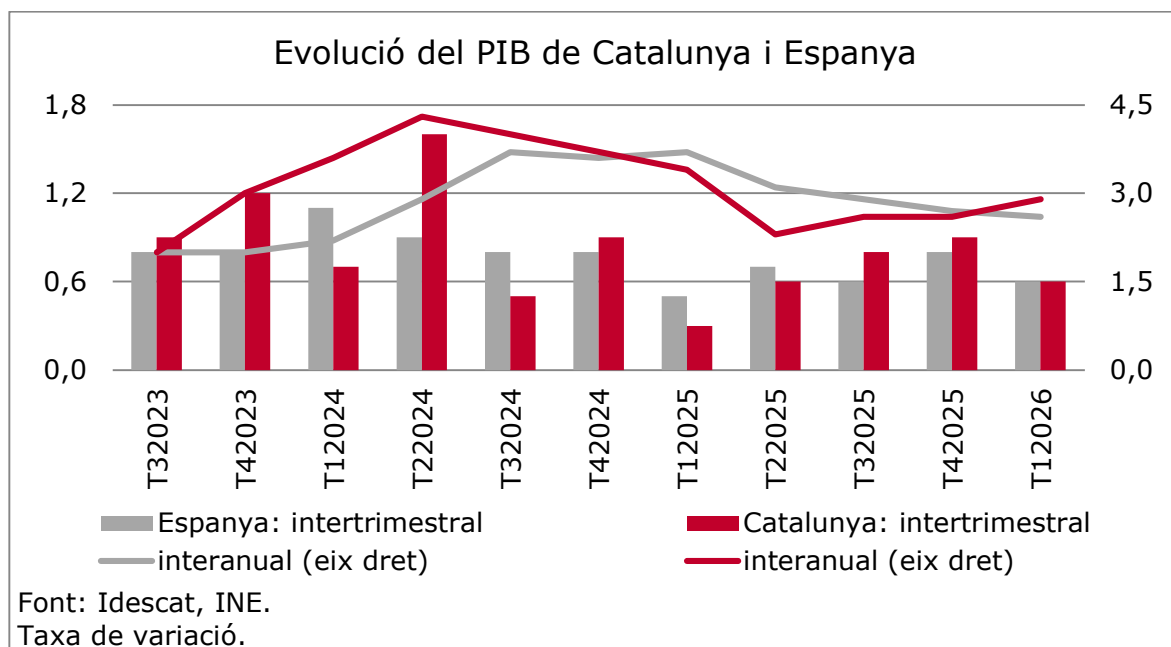
Quant a la demanda interna, la despesa de les AA.PP. es va incrementar un 2,0% interanual, mentre que la despesa de les llars va pujar un 3,2%. La formació bruta de capital, d'altra banda, va presentar un increment de 5,8%. Les exportacions de béns i serveis van moderar sensiblement el seu creixement, amb un augment de 0,9% (2,8 punts menys), igual que les importacions que van pujar un 3,1% (3,5 punts menys).

Pel costat de l'oferta, tots els grans sectors d'activitat van presentar taxes interanuals positives, excepte l'agricultura que es va contreure novament. La indústria, no obstant això, va mantenir un ritme de creixement més moderat en comparació amb els serveis i la construcció.

Espanya: PIB per components i sectors					
Taxa de variació interanual	T12025	T22025	T32025	T42025	T12026
PIB	3,1	2,9	2,7	2,6	2,7
Components:					
Consum final de les llars	3,8	3,4	3,1	3,1	3,2
Consum final de les AAPP	2,4	2,5	2,3	2,5	2,0
Formació bruta de capital fix	4,5	4,9	7,7	6,2	5,6
Exportacions	3,4	4,1	3,1	3,7	0,9
Importacions	5,3	6,4	6,6	6,6	3,1
Demanda Nacional*	3,6	3,5	3,8	3,4	3,4
Demanda Exterior*	-0,5	-0,6	-1,1	-0,8	-0,7
Oferta:					
Agricultura	6,9	0,3	-1,8	-0,6	-3,4
Indústria	1,6	2,3	2,7	2,6	1,8
Construcció	2,9	4,6	7,8	7,0	6,5
Serveis	3,7	3,3	3,0	2,9	3,4

Font: INE. *Contribució al creixement del PIB.

D'altra banda, segons l'Idescat, entre els mesos de gener i març de 2026, el PIB de Catalunya va créixer un 2,9% interanual (0,3 punts més) i, en termes inter trimestrals, la variació va ser de 0,6% (0,3 punts menys).

Per sectors d'activitat, tots van presentar una evolució favorable, en particular, el sector de la construcció i amb un fort impuls dels serveis. La indústria va registrar un lleuger creixement, encadenant un tercer trimestre consecutiu de desacceleració.

La composició sectorial del creixement posa de manifest el protagonisme dels serveis i de la construcció com a principals motors de l'activitat econòmica catalana. Per contra, la indústria continua mostrant una trajectòria de desacceleració, amb un avanç moderat que contrasta amb el major dinamisme de la resta de sectors.

Catalunya: PIB per components i sectors					
Taxa de variació interanual	T12025	T22025	T32025	T42025	T12026
PIB	3,4	2,3	2,6	2,6	2,9
Oferta:					
Agricultura	7,9	9,4	10,4	9,2	1,2
Indústria	1,7	1,1	2,0	1,2	0,6
Construcció	3,5	4,1	6,7	7,2	5,4
Serveis	4,0	2,9	2,8	2,9	3,7

Font: INE. *Contribució al creixement del PIB.

L'índex de la xifra de negocis del sector serveis a Espanya, corregit d'efectes estacionals i de calendari, va augmentar un 7,7% al març. Per part seva, a Catalunya, l'indicador general es va incrementar un 7,4% al març, amb una mitjana de 9,4% per al conjunt d'Espanya.

Així mateix, al març, la xifra de negocis de la indústria va descendir un 8,1% en la sèrie corregida per a Espanya. A Catalunya, l'índex general de xifra de negocis va pujar un 6,2% al març, amb una mitjana de 9,7%.

D'altra banda, l'índex de producció industrial (corregit d'efectes estacionals i de calendari) va registrar una variació de 2,0% interanual el mes d'abril, a Espanya. A Catalunya, l'índex general va pujar un 5,3% (4,2% a Espanya).

En relació amb el comerç, les vendes minoristes (índex general a preus constants corregit d'efectes estacionals i de calendari), van registrar un augment de 0,8% a l'abril, a Espanya. A Catalunya, les vendes al detall, mesures a través de l'índex general, es van incrementar un 2,1% a l'abril (0,3% a Espanya).

Quant a l'activitat turística, en els primers quatre mesos de l'any, van arribar a Espanya 26,6 milions de visitants, és a dir, un 3,4% més que en igual període de l'any passat. Catalunya, va ser la segona CA de destí principal, amb 5,4 milions de visitants en acumulat fins a abril, representant el 20,3% del total, però amb un increment de només un 0,8%.

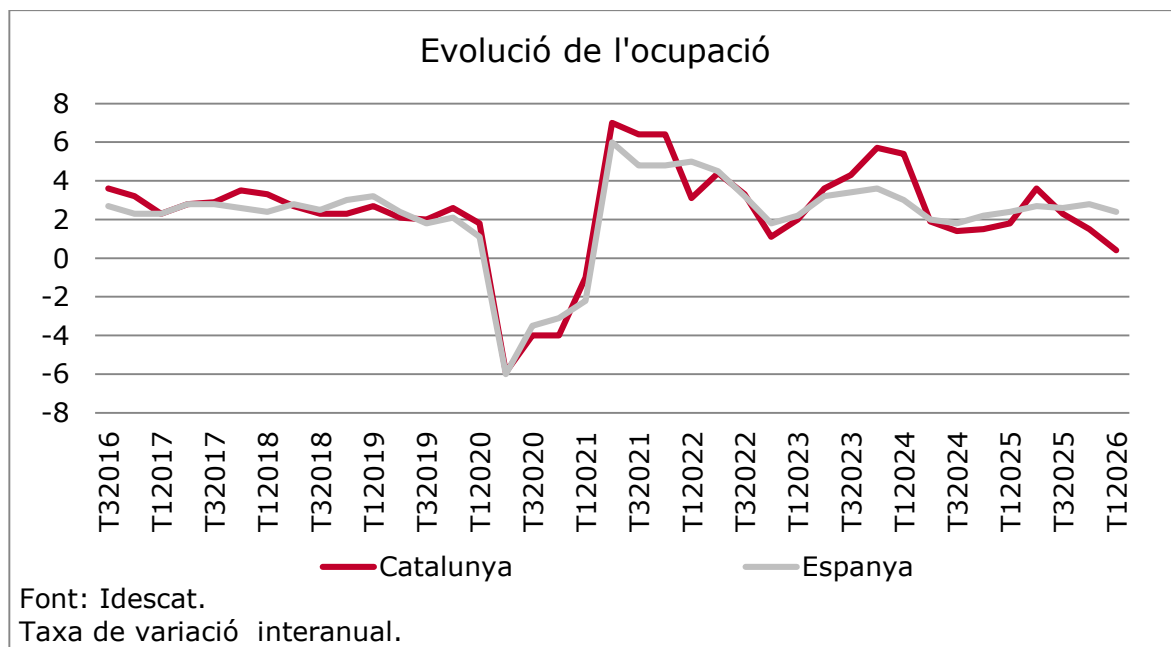
D'altra banda, la despesa total dels turistes internacionals a Espanya de gener a abril va aconseguir els 36.703 milions d'euros, la qual cosa implica un augment de 6,7% anual. Catalunya va representar el 17,7% del total de despesa a Espanya, és a dir, 6.499 milions d'euros (variació anual de 13,8%).

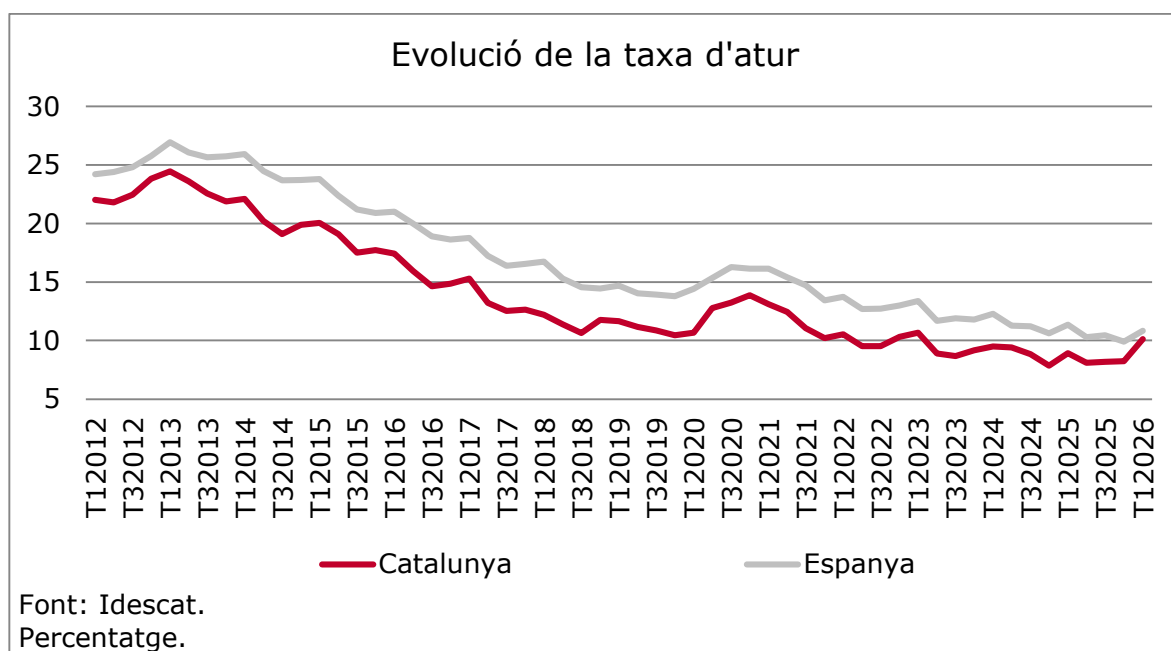
Mercat de treball

Segons dades de l'EPA del primer trimestre de 2026, a Espanya, l'ocupació va baixar en 170.300 persones respecte al trimestre anterior, situant-se en 22.293.000 d'ocupats. En termes desestacionalitzats la variació va ser de 0,4% trimestral, cinc dècimes menys que en el trimestre anterior.

Convé destacar que el nombre d'assalariats va disminuir en 102.900, la qual cosa resulta de 17.600 indefinits i 85.400 temporals menys. L'ocupació privada va descendir aquest trimestre en 191.400 persones, fins a 18.630.500, mentre que l'ocupació pública es va incrementar en 21.100, fins a 3.662.500.

En els últims 12 mesos, l'augment de l'ocupació va ser de 527.600, és a dir, un 2,4% més. En aquest període, l'ocupació a temps complet es va incrementar en 567.600 persones i el de temps parcial va disminuir en 40.000. Per part seva, l'ocupació indefinida va sumar 539.700 persones i el temporal 17.200.

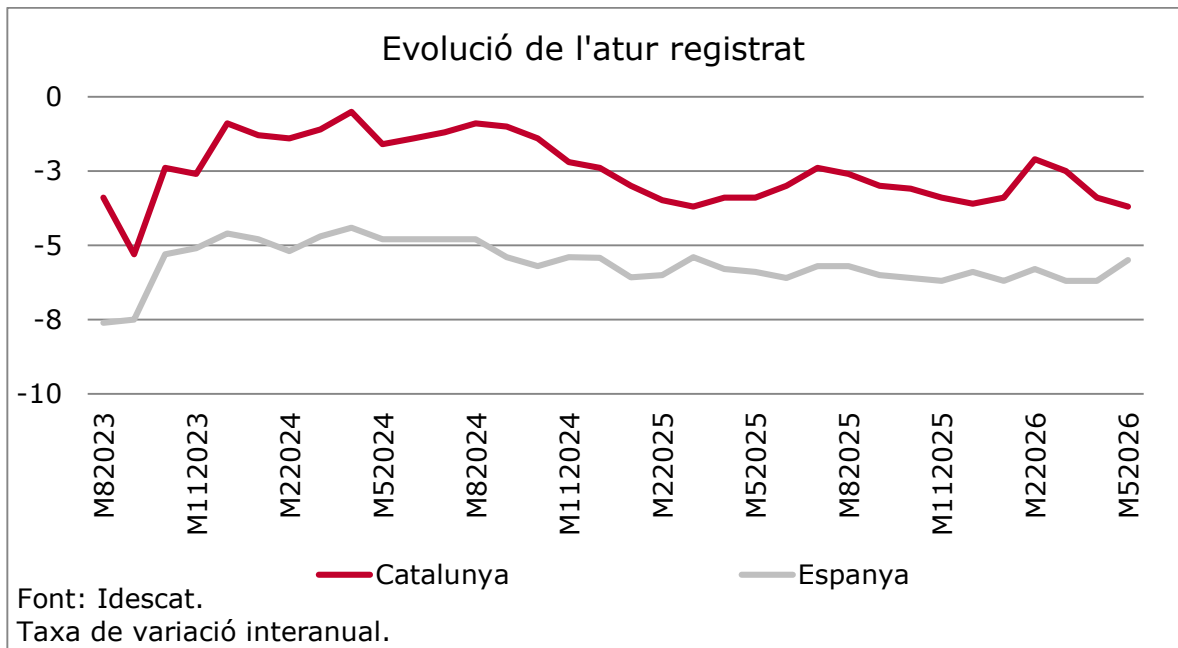
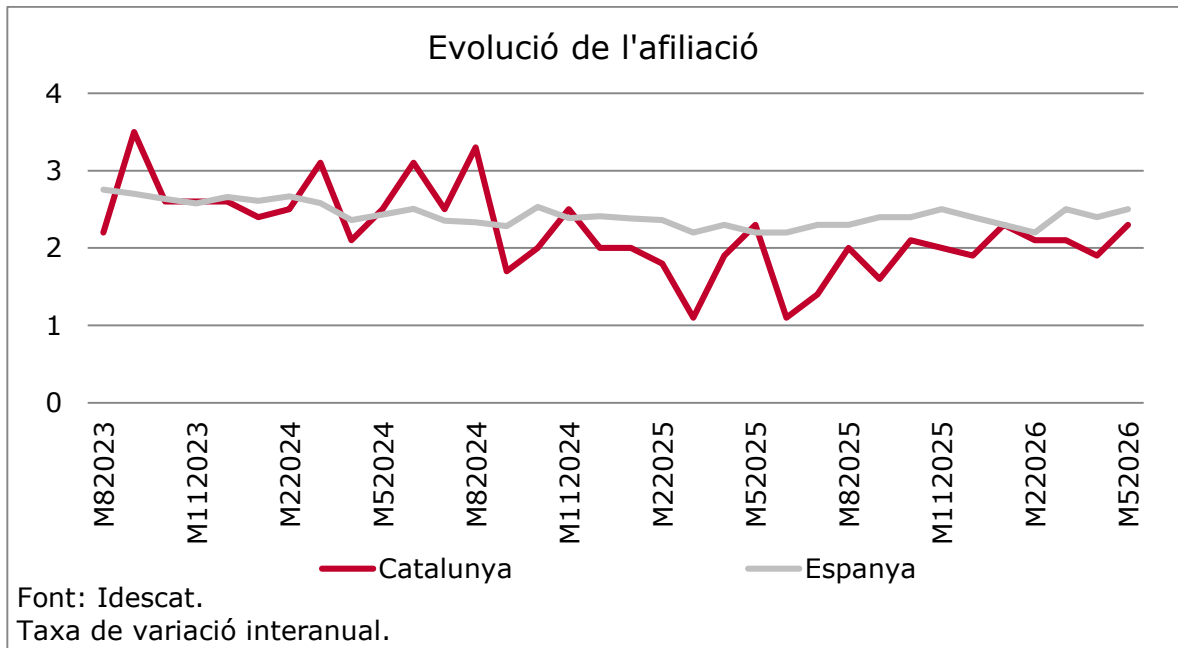
D'altra banda, l'atur es va incrementar en 231.500 persones respecte al quart trimestre de 2025, i en els últims 12 mesos es va reduir en 80.600, la qual cosa implica una contracció de 3,0%. En termes desestacionalitzats, l'atur va descendir un 0,4%. El total d'aturats es va situar en 2.708.600 i la taxa d'atur en 10,8%, per al conjunt d'Espanya.

Al seu torn, el nombre d'actius va augmentar en 61.200 persones respecte al trimestre anterior, fins a les 25.001.600 persones actives. Cal destacar que en l'últim any va augmentar en 447.000 persones.

A Catalunya, en termes anuals, l'ocupació va pujar en 16.900 persones en el primer trimestre de 2026, i l'atur va pujar en 59.200 (435.600 aturats en total) i la població activa es va incrementar en 76.000. Així, la taxa d'atur es va situar en el 10,1%.

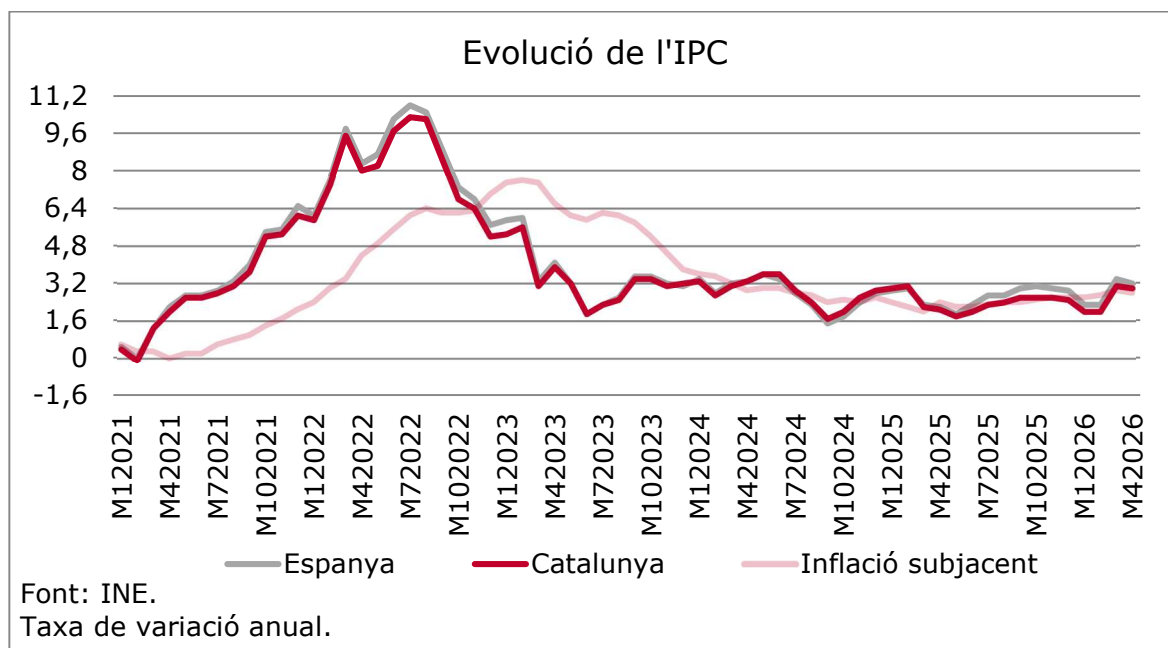
Així mateix, l'afiliació total a Catalunya va pujar un 2,3% interanual el mes de maig, i un 2,5% a Espanya. La xifra d'afiliació total va ascendir a 3.971.167 i 22.337.806 persones a Catalunya i Espanya, respectivament.

L'atur registrat, d'altra banda, va disminuir el mes de maig un 3,7% interanual a Catalunya i un 5,5% a Espanya, amb la qual cosa el nombre d'aturats registrats a Catalunya va aconseguir els 307.627 i a Espanya els 2.320.721.

Preus i finançament

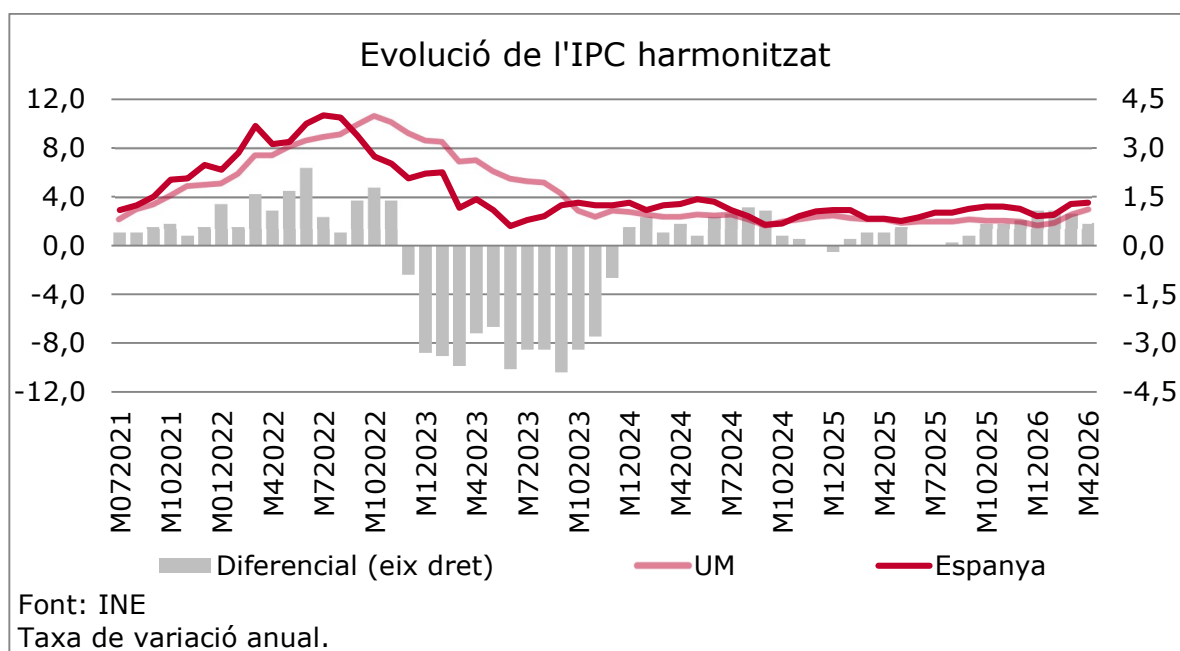
La inflació d'abril va ser de 3,0% a Catalunya i en el conjunt d'Espanya de 3,2%. La principal contribució a l'augment de l'IPC a Espanya va provenir del grup de transport a conseqüència de l'increment dels preus dels combustibles i lubricants per a vehicles personals, enfront de la baixada en el mateix mes de l'any anterior.

La inflació subjacent (índex general sense aliments no elaborats ni productes energètics) es va situar en el 2,8%, a l'abril, per al conjunt d'Espanya i en el 2,6% per a Catalunya.

Així mateix, l'indicador d'inflació harmonitzat (IPCA) –que permet realitzar una comparació de l'evolució dels preus a la UE– es va situar en el 3,5%, superior a la inflació de la Unió Monetària (3,0%). Aquest diferencial en l'evolució de la inflació implica un detriment en termes de competitivitat relativa per a l'economia espanyola enfront de l'europea, que es manté des de maig de 2025.

Per al mes de maig, segons l'avanç publicat, l'indicador avançat de l'IPC manté la seva variació anual en el 3,2%, igual que la registrada a l'abril. D'altra banda, la taxa anual de l'indicador avançat de la inflació subjacent puja una dècima, fins al 2,9%.

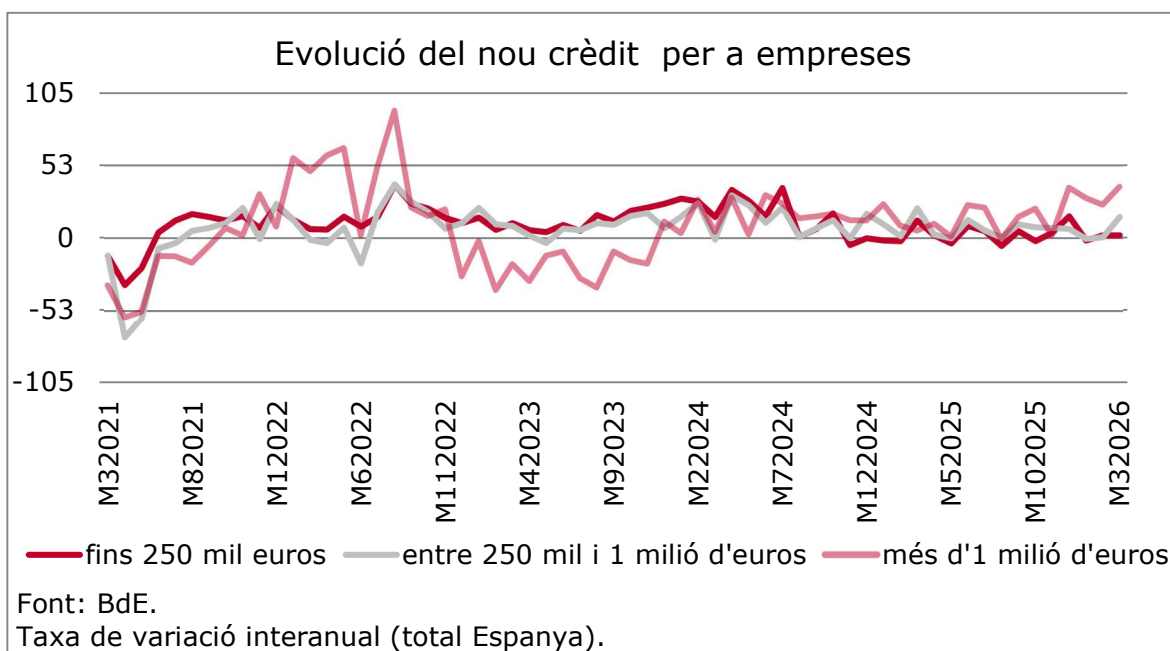
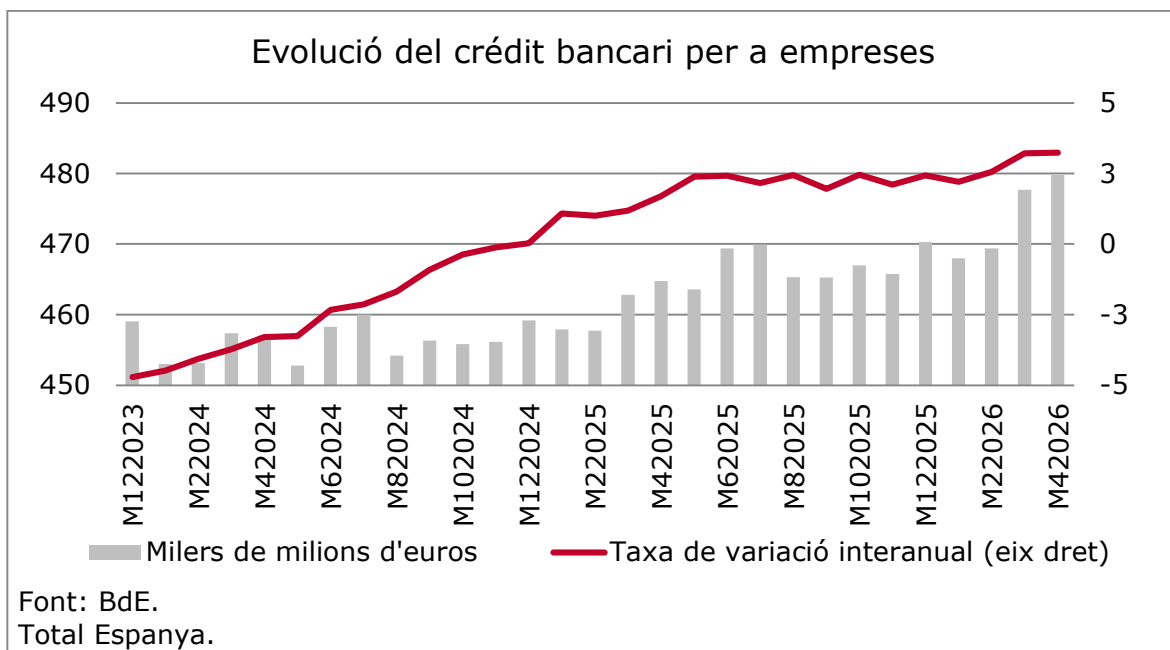

Respecte al finançament del sector privat de l'economia espanyola, la destinada a llars i ISFLSL es va incrementar un 5,1% a l'abril de 2026. El crèdit a l'habitatge va pujar un 4,2%, mentre que el destinat a consum va augmentar un 13,2%. D'altra banda, en el cas de les societats no financeres, també es va registrar un augment a l'abril, de 1,9%.

Al seu torn, les noves operacions de crèdit a empreses van presentar una variació positiva però heterogènia al març: les operacions de menys de 250.000 euros van pujar un 2,0%, les compreses entre 250.000 i 1.000.000 van augmentar un 15,4% i les de més d'1.000.000 van pujar un 37,0%, interanual.

Quant al cost del crèdit, el tipus d'interès aplicat a empreses per a operacions noves menors a 250.000 euros va ser de 4,11%, al març, i per a les operacions superiors a 1 milió d'euros el tipus va ser de 3,35%. Per a les llars i ISFLSL, els tipus d'interès dels préstecs van ser de 2,80% per a l'adquisició d'habitatge i de 7,53% per al consum, mentre que per a altres fins la taxa va ser de 4,86%.

D'altra banda, cal assenyalar que l'Euríbor a un any, al maig, es va situar en el 2,804%, la qual cosa implica un augment de 0,723 punts respecte a maig de 2025 (2,747% a l'abril) i la tercera pujada consecutiva des del mes de febrer, la qual cosa apunta a una revisió de les expectatives de relaxació monetària per part dels mercats.

Sector públic

Segons les dades publicades per la IGAE, fins al mes de març, el dèficit consolidat (sense AALL) va ascendir al 0,24% del PIB, enfront de la necessitat de finançament de 0,37% d'igual període de 2025. El dèficit fiscal s'ha reduït, amb un creixement dels recursos no financers (7,9%) superior a l'increment de les ocupacions no financeres (6,3%) en els primers tres mesos de 2026, respecte a igual període de 2025.

D'aquesta manera, el conjunt de les AAPP va registrar una necessitat de finançament acumulat en el primer trimestre de 4.310 milions d'euros, la qual cosa implica un descens de 31,2% respecte al mateix període de 2025, quan el dèficit va aconseguir els 6.260 milions d'euros.

Per subsectors, s'observa que l'Administració Central va registrar un dèficit de 4.133 milions d'euros i l'Administració Regional un de 3.506 milions, mentre que els Fons de la Seguretat Social van tenir un superàvit de 3.329 milions d'euros.

D'altra banda, Catalunya va registrar una necessitat de finançament de 841 milions d'euros (0,25% del PIB) en l'acumulat a març, enfront del dèficit de 1.118 milions d'igual període de l'any anterior (0,35% del PIB), la qual cosa s'explica per un augment dels recursos (16,6%) superior a l'increment de les despeses (12,3%).

Capacitat (+) o necessitat (-) de finançament					
Acumulat a finals de març	Milions d'euros			% del PIB	
	2025	2026	%	2025	2026
Administració Central	-3.682	-4.133	12,2	-0,22	-0,23
Estat	-2.985	-3.008	0,8	-0,18	-0,17
Organismes de l'Adm. Central	-697	-1.125	61,4	-0,04	-0,06
Administració Regional	-5.483	-3.506	-36,1	-0,32	-0,20
Fons de la Seguretat Social	2.905	3.329	14,6	0,17	0,19
Sistema de Seguretat Social	2.060	2.256	9,5	0,12	0,13
SPEE	753	1.129	49,9	0,04	0,06
FOGASA	92	-56	-	0,01	0,00
Consolidat	-6.260	-4.310	-31,2	-0,37	-0,24
Despesa produïda per la DANA	2.519	113	-95,5	0,15	0,01
Consolidat sense DANA	-3.741	-4.197	12,2	-0,22	-0,24
PIB utilitzat	1.687.152	1.777.556			

Font: MH.

Operacions no financeres de Catalunya					
Acumulat a finals de març	Milions d'euros			% del PIB	
	2025	2026	%	2025	2026
Recursos no financers	9.686	11.294	16,6	3,03	3,35
Impostos	4.734	5.413	14,3	1,48	1,61
Impostos sobre la producció...	964	1.060	10,0	0,30	0,31
Impostos corrents sobre la renda...	3.520	4.027	14,4	1,10	1,19
Impostos sobre el capital	250	326	30,4	0,08	0,10
Cotitzacions socials	4	4	0,0	0,00	0,00
Transferències entre AAPP	3.837	4.593	19,7	1,20	1,36
Resta de recursos	1.111	1.284	15,6	0,35	0,38
Usos no financers	10.804	12.135	12,3	3,38	3,60
Consums intermedis	2.102	2.247	6,9	0,66	0,67
Remuneració d'assalariats	4.125	4.454	8,0	1,29	1,32
Interessos	425	458	7,8	0,13	0,14
Subvencions	89	435	-	0,03	0,13
Prestacions socials diferents...	256	294	14,8	0,08	0,09
Transferències socials en espècie	1.957	1.988	1,6	0,61	0,59
Formació bruta de capital fix	819	857	4,6	0,26	0,25
Transferències entre AAPP	733	834	13,8	0,23	0,25
Resta d'usos	298	568	90,6	0,09	0,17
Cap. (+) o Nec (-) de finançament	-1.118	-841	-24,8	-0,35	-0,25
PIB utilitzat	319.904	337.046			

Font: MH.

Sector exterior

El saldo del compte corrent i de capital per a l'economia espanyola –que es va traduir en una capacitat de finançament– va ser de 67.800 milions d'euros en l'acumulat de 12 mesos fins al març, és a dir, un 4,0% del PIB.

Per components, la balança per compte corrent va registrar un superàvit de 50.900 milions d'euros. Cal destacar la millora del saldo positiu de turisme que va ascendir a 70.700 milions d'euros.

En termes percentuals, cal destacar que el superàvit del compte corrent es va situar en el 3,0% del PIB. Així mateix, el saldo de turisme representa el 4,1% del PIB, compensant la caiguda del saldo dels béns i serveis no turístics, del -0,1% del PIB.

El saldo acumulat del compte financer excloent el Banc d'Espanya va ser de 70.100 milions d'euros (4,1% del PIB). La inversió de cartera va registrar un saldo de 42.700 milions (2,5% del PIB), mentre que la inversió directa – de caràcter estable i a llarg termini– va presentar un saldo de 14.600 milions (0,9% del PIB). Cal assenyalar que un signe negatiu/positiu suposa una entrada/sortida neta de fons de no residents.

D'altra banda, les estadístiques d'exportacions de béns assenyalen que, en el primer trimestre de l'any, les vendes a l'exterior van totalitzar 96.506,0 milions d'euros en el conjunt d'Espanya, fet que representa un lleuger augment de 0,7% respecte al mateix període de 2025. Les importacions es van reduir un 2,5%, i van assolir els 108.183,4 milions d'euros. Així, la taxa de cobertura es va situar en el 89,2%, enfront del 86,4% del primer trimestre de l'any anterior.

El saldo comercial deficitari va ser de 11.677,4 milions d'euros, enfront del dèficit de 15.099,6 de l'any passat. Aquesta reducció del dèficit comercial s'explica per la disminució tant del dèficit no energètic (-4.299,7 milions d'euros) com del saldo negatiu dels productes energètics (-7.377,7 milions d'euros).

En aquest context, les vendes exteriors de Catalunya de gener a març van disminuir, un 1,5% (24.682,1 milions d'euros, un 25,6% del total d'Espanya). Per part seva, les importacions van baixar un 4,7% (27.751,2 milions d'euros, un 25,7% del total d'Espanya). Com a conseqüència, la balança comercial va registrar un dèficit de 3.069,1 milions d'euros i la taxa de cobertura es va situar en el 88,9%.

Exportacions per destinació				
	Espanya:		Catalunya:	
Març 2026	Valor	Variació	Valor	Variació
Total	35.859	5,1	9.274	5,2
Unió Europea (UE-27)	22.525	7,2	5.766	2,0
Altres països i territoris d'Europa	4.480	10,5	668	-13,3
Amèrica	3.508	-2,0	785	-20,9
Àsia	2.451	-15,4	2.606	1,9
Resta del món	2.896	12,4	759	18,6

Font: Idescat.

Exportacions per sector				
	Espanya:		Catalunya:	
Març 2026	Valor	Variació	Valor	Variació
Total exportacions	35.859	5,1	9.274	5,2
Agricultura, ramaderia, caça...	2.695	11,0	195	9,3
Productes energètiques; extracció...	1.508	4,9	244	28,2
Alimentació i begudes	4.556	0,8	1.156	-7,0
Tèxtil, confecció, cuir i calçat	2.273	7,7	662	9,4
Indústries químiques	5.326	-2,8	2.363	-5,4
Metal·lúrgia i productes metàl·lics	3.794	20,3	579	15,6
Maquinària i equips mecànics	1.956	4,9	599	20,6
Màquines d'oficina, instruments...	462	9,4	114	-4,9
Equips elèctrics i electrònics	1.936	5,7	609	4,1
Vehicles de motor i altres materials...	6.467	2,1	1.523	13,9
Resta branques d'activitat	4.266	6,6	1.129,5	15,4

Font: Idescat.

DEPARTAMENT D'ECONOMIA

Salvador Guillermo Viñeta
Director de Economia i Estudis

Karina Azar Benchoam
Economista Sènior

economia@foment.com
www.foment.com

Foment
del Treball Nacional

